

כבוד קדושת מוהרא"ש
הצדיק מיבנאל צדוק"ל

איש מצליח

breslevcity.co.il

מצבת ציון רבנו הקדוש אור העולם רבי **נחמן מברסלב** זיע"א באומן

הבטיח שכל מי שיבוא אל ציונו הקדוש ויאמר שם את התיקון הכללי ויציא מהשאל תחתית ויעשה לו טובה נצחית

ציון הצדיק מיבנאל כ"ק **מוהרא"ש** זצוק"ל ביבנאל עיר ברסלב

בצוואתו ציווה לחרוט על מצבתו את ההבטחה החזקה תרוקים ורווקות והבטיח להיות מליץ יושר לכל מי שיבוא אל קברו ללמוד ולהתפלל

קונטרס

איש מצליח

יגלה נוראות ונפלאות איך יכולים להצליח
בחיים, ואשרי מי שדבוק תמיד בחיי החיים בו
יתברך.

בנוי ומיסד על פי דברי
רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדוננו מורנו ורבנו
רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו
ועל פי דברי תלמידו, מורנו
הגאון הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אגיס ליה
רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו
ומשלב בפסוקי תנ"ך ומאמרי חז"ל הקדושים,
מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש.

הובא לדפוס על-ידי
חסידי ברסלב
עיר הקדש יבנאל תובכ"א

קרן הדפסה "היכל הקודש" שע"י עמותת "ישמח צדיק"

להשגת הספר הזה וספרים אחרים בהוצאת הקרן:

04-6721909

טלפון נוסף: **04-6656666**

ספרי רבי נחמן מברסלב זיע"א

ספרי כ"ק מוהרא"ש זיע"א

קונטרסים לזיכוי הרבים ועוד

פרטי חשבון לתרומה/העברה:

בנק הדואר סניף 001 מספר חשבון 3397375 ע"ש עמותת "ישמח צדיק"
ניתן לתרום לעמותה באמצעות אפליקציית "ביט" לנייד מס' 055-9269726

זכות הרבים יכולה להיות שלך! 04-6656666

באפשרותך להקדיש קונטרס לרפואה, להצלחה, לעילוי נשמת, לברכה ולכל הישועות ולזכותך ולזכות יקירך (ההקדשות מתפרסמות בסוף החוברת)

קונטרס

איש מצליח

א.

מי שיש לו אמונה, הוא מצליח תמיד

בני ובנותי היקרים! עליכם להתחזק באמונה פשוטה בו
יתברך, כי אין עוד דבר שמחזק את האדם כמו אמונה. ועקר
האמונה, שאדם צריך להחזיר בעצמו שאין בלעדיו יתברך כלל,
אין משג כזה של טבע, מקרה ומזל. וכשאדם מחזיר בדעתו
ידיעות אלו, כל חייו הולכים בצורה אחרת. וכמו שאומר רבנו
ז"ל (ספר-המדות, אות אמונה, סימן ג'): בראותך שנוי מעשה, אל
תאמר מראה הוא, אלא תאמין כי זו השגחת השם יתברך. אדם
אינו יכול לשער ולתאר בדעתו מה זו השגחה, ואיך הקדוש-
ברוך הוא מנהיג עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ואין
דבר נעשה מעצמו - דבר גדול ודבר קטן, אלא הכל בהשגחת
המאציל העליון, אין אדם נוקף אצבעו מלמטה, אלא אם-כן
מכריזין עליו מלמעלה (חלין ז:); אדם אינו מקבל מפה קטנה
באצבע הקטנה, אם לא הכריזו על כך קדם מלמעלה. וכשאדם

איש מצליח

חזק באמונה בהקדוש-ברוך-הוא, הוא מצליח בכל חייו. הרי אנחנו יודעים, שאדם בזה העולם איננו מלקק דבש, ועוברים עליו משברים וגלים, צרות ויסורים, מרירות והרפתקאות, דכאונות ועצבות, עד שרוב בני אדם מתיאשים מתייהם, ונדמה להם שאף פעם לא יוכלו לצאת מצרותיהם ולהשתנות, ולצאת מהצרות והבעיות שמסבכות אותם, מפל שפן וכל שכן אף אחד לא מדמה בדעתו להיות "איש מצליח"; כי סוף כל סוף עברנו בימי חיינו מה שעברנו, כמה חטאות נעורים חטאנו, ועברנו על רצונו יתברך, חללנו שם שמים, בר מינן, ומי יודע אם לא עברנו על אכילת טרפות ונבלות בשוגג או במזיד, באנס או ברצון, כמה זלזלנו בהורינו ולא שמענו בקול מורינו. מי יודע אם לא חללנו שבת, בר מינן. והעקר – ששכחנו לגמרי ממנו יתברך, עד שאנו חושבים שהעולם הזה טבע, מקרה ומזל, וכל דאלים גבר. שוכחים שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג עולמו בהשגחה פרטית, והכל זה אלקות ואלקות זה הכל.

ולכן, בני ובנותי היקרים! הגיע הזמן, שנחדיר בעצמנו אמונה פשוטה בו יתברך, לידע שהכל זה אמתת מציאותו יתברך. ודבר זה עליכם להחדיר היטב בדעתכם – מי שיש בו אמונה, הוא איש מצליח תמיד, כי על ידי אמונה אדם מדלג על הכל. כי מה זה אמונה? שאנו מאמינים שאין העולם הפקר, ולא

רק שהכל מתנהג בהשגחת המאציל העליון, אלא כל אשר אנו רואים, שומעים ומרגישים – זה אלקות. פי הקדוש-ברוך-הוא נמצא ואין בלעדיו נמצא, והוא התלבש בלבוש כזה שלמראה עינינו, שאנו רואים: דומם, צומח, חי, מדבר, זה הכל לבוש לגבי האין סוף ברוך הוא. וזו מדרגת הצדיקים, שהם בטלים לגמרי לאין סוף, עד שאינם רואים כלום, רק שמות ויחודים, אבל אנו כל-כך רחוקים מכל זה. ולכן עלינו להתקרב לצדיקי אמת, חכמי התורה הדבוקים בו יתברך, ומתמידים ושוקדים בלמוד תורה הקדושה, שעל ידם גם אנו נזכה אי פעם להגיע למדרגה זו, שנשפיל ונתבונן שכל העולם כלו הוא דמיון אחד גדול, כמובא (לקוטי-מוה"ר"ן, חלק א', סימן כה), שהיצר הרע נקרא כח המדמה, שאדם מדמין לעצמו דמיונות, חושב שזה מנהיג את העולם, ובידו תלוי הכל, ושוכח ש"לב מלך ושרים ביד הוי"ה" (משלי כא, א). הקדוש-ברוך-הוא מנהיג את העולם. אבל זה כל-כך קשה להבין, כי הרבה פעמים רואים, שאלו הרשעים עשו חיל ועושים חיל ומצליחים מאד, אלו שמעלימים ומסתירים את הקדוש-ברוך-הוא, חושבים שהם שולטים עלינו וינצחו. ובאמת אם נשפיל – נראה, שמאז קבלת התורה, זה שלשת אלפים וחמש מאות שנה, שאמות העולם שונאים אותנו, כמו שאומרים חכמינו הקדושים (שבת פט): מיום שקבלו תורה בהר סיני, ירדה שנאה מאמות העולם על עם ישראל. הם מקנאים

בעם ישראל, הם רואים שעם ישראל מתנהגים בדרך ארץ ובנימוס, עם ישראל יש להם יום מנוחה, יום שבת, מסרו נפשם משהו כל הדורות לשמר את השבת, לעם ישראל יש קדשה וטהרה, טהרת המשפחה, כל אחד יכול להראות: זה אבי, זו אמי, זה אחי וזו אחותי. לא-כן אמות העולם, אף אחד אינו יכול להראות שזה אביו, כי הם שרויים בעריות, ובנאוף הכי גרוע, עד שאין אחד יכול לומר בפרוש זה אבי וכו', רחמנא לישזבן, מתגעגלים עם בשר חזיר, הסוס והגמל. ואלו עם ישראל נזהרים במאכלות אסורים. כמה רוצים אמות העולם למחק את זכר ישראל ואינם מצליחים. ולכן הם מאד מאד מקנאים בנו. ומה סוד קיום עם ישראל? האמונה הפשוטה שיש לנו בהקדוש-ברוך-הוא, שזה מקשרנו אליו יתברך. וכך עברנו אלפים שנה גלות. אבל כתוב בזהר, שקדם הגאולה שנגאל גאלת עולם, ונזכה לראות במו עינינו גלוי שכונה, ונזכה להרגישו יתברך, הגלות האחרונה תהיה גלות הערב-רב שתהיה מרה מאד, מאד והקשה מן הכל. כי יתערבו בין נשמות ישראל גויים מלכלכים וארורים, שיטמאו את נשמות ישראל בנאוף ובכפירות ואפיקרסות, והם נקראים ערב-רב, כי אין יכולים להצביע מי הם בכפרטיות, כי הם מערבים בינינו. ולכן דיקא עכשו, שכל עם ישראל מוכנים בכל יום ובכל שעה ובכל רגע להגאל גאלת עולם, להחדיר בהם אמונה בהקדוש-ברוך-הוא, עלינו להתחזק

בבטחון חזק בו יתברך, ולבקשו יתברך כל צרכינו. וזה יביא לנו את ההצלחה הנצחית.

ב.

על-ידי תקף האמונה אדם תמיד בשמחה עצומה

בני ובנותי היקרים! עליכם לדעת, אשר אדם שמאמין בבורא יתברך שמו, הוא תמיד בשמחה, כי השמחה תלויה באמונה. כי ככל שאדם מאמין יותר בהקדוש-ברוך-הוא, הוא יותר שמח, כי מה יש לו לדאג? ! כל הדאגות באות רק מחמת חסרון אמונה, שאדם חושב שזה טבע, מקרה ומזל, ואז הוא בוכה, שאין לו מזל טוב, או חושב שנולד במזל רע וכדומה, מכל שכן כשהולך לרמאים וצבועים, העובדים על בני-אדם, ומתחזים כחוזי כוכבים, כמגלי עתידות, כמקבלים, ואומרים לו כל מיני שטיות, אזי אדם נכנס בלחץ גדול, ואומר: ההוא אמר שיש עלי עין רעה, מזל רע, שדים ורוחות וכו'. ונכנס בפחדים גדולים, והוא עצוב מאד. אבל אם אדם מתדיר בעצמו את הקדוש-ברוך-הוא, ויודע שמלא כל הארץ כבודו, ומרגיל עצמו לדבר רק אליו יתברך, אדם זה אינו מפחד מכלום, ויש לו בטחון רק בהקדוש-ברוך-הוא, כי הוא נכלל לגמרי באין סוף ברוך הוא. לכן אומרים חכמינו הקדושים (דברים רבה, פרשה ה'):

כל מי שֶׁבִטוּחַ בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא, זוֹכֵה לְהִיּוֹת כִּיּוֹצֵא בוֹ, אָבֵל
 כָּל מִי שֶׁבִטוּחַ בְּעִבּוּדָה זָרָה, נִתְחַיֵּב לְהִיּוֹת כִּיּוֹצֵא בָּהּ. אִם אָדָם
 בָּא רַק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ. וְאָדָם זֶה נַעֲשֶׂה "אִישׁ מַצְלִיחַ", כִּי הוּא
 נִכְלָל לְגַמְרֵי בְּאֵלְקוּת. אָבֵל בוֹ בְּרַגַע שֶׁאָדָם הוֹלֵךְ לְחוּזֵי כּוֹכְבִים,
 קוֹרְאֵי עֲתִידוֹת, נוֹתְנֵי תְקוּנִים, כָּל זֶה עִבּוּדָה זָרָה, אֲזֵי מִכְרַח
 לְהִיּוֹת כִּיּוֹצֵא בָּהֶם, וְנוֹפֵל בְּדַפְאוֹן פְּנִימִי וּבִפְחָדִים נוֹרְאִים,
 וּמוֹסֵר לָהֶם כָּל כֶּסֶפוֹ, וְלִבְסוּף נִתְבָּרֵר לוֹ, שֶׁהַכֹּל שֶׁקָּר וְכִזָּב. וְלִכֵּן
 אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׁמֹחָה, חֶלֶק ב', סִימָן א'): מִי שֶׁהוּא
 שֹׂמַח תָּמִיד, הוּא מַצְלִיחַ; אִי אֶפְשָׁר לְהַגִּיעַ לְשִׂמְחָה אֲמִתִּית,
 אֶלָּא כְּשֶׁאָדָם מֵאֲמִין בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא. כִּי כָּל הַדְּאָגוֹת שֶׁבָּאוֹת
 עַל הָאָדָם הֵן רַק מַחֲמַת הַחֲטָאִים וְהַעוֹנוֹת. כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים
 לַח, יט): "אֲדָאג מַחֲטָאֵתִי".

לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְּקָרִים! הִבֵּה נָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה
 לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא! בְּאוֹ נִקְבֵּל עַל עֲצֻמְנוֹ עַל מִצְוֹת. אִיזָה יִפִּי
 זֶה לְשֹׁמֵר שֶׁבֶת. וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה
 יא, סִימָן א'): "בְּרֵכַת הַיּוֹי" הִיא תַעֲשִׂיר - זוֹ בְּרֵכַת שֶׁבֶת; וְכֵן
 אוֹמְרִים (שֶׁבֶת קִיח:): כָּל הַמַּעֲנֵג אֶת הַשֶּׁבֶת, נוֹתֵנִן לוֹ מִשְׁאֲלוֹת
 לְבוֹ; כָּל אֲשֶׁר רוֹצֵה מְקַבֵּל. וְעַקֵּר קִדְשַׁת הַשֶּׁבֶת, אוֹמֵר רַבֵּנוּ
 ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נו), זֶה שִׂמְחַת הַשֶּׁבֶת, שֶׁהוּא
 שֹׂמַח עִם הַשֶּׁבֶת; כִּי אֶפְלוּ אֲכִילַת שֶׁבֶת הִיא כְּלָה אֲלֻקוֹת. כִּי

בשבת נתגלה הקדוש-ברוך-הוא בגלוי רב מאד. ולכן אשרי האדם שאינו מטעה עצמו. לדאבוננו הרב, באו זרים וחללוה, הערב-רב רוצים להשכיח שם הוי"ה ברוך הוא, בר מינן, רוצים לעקר השבת, אבל לא יצליחו! כי נסו כבר אמות העולם אלפים שנה לעקר מישראל את המצוות, את האמונה, את התורה, ולא הצליחו, כי עם ישראל מוסרים נפשם ומוכנים לילך על קדוש ה'. לזאת, בני ובנותי היקרים! באו נשוב בתשובה שלמה אליו יתברך! באו נדבר אליו יתברך, אשר אין דבר חשוב מזה, כי נכנס בו בטחון עצמי, יש לו למי לפנות בעת צרה. לא-כן כשאינ אדם מדבר אליו יתברך, אין לו למי לפנות, ונכנסים בו פחדים, ומאבד בטחונו העצמי, וכל פרח וטפח יכול לשברו. ולכן אומרים חכמינו הקדושים (מנחות כט:): כל התולה בטחונו בהקדוש-ברוך-הוא, הרי לו מחסה בעולם הזה ובעולם הבא. הבטחון זה החסון וההצלה שלו בזה ובבא, כי כשאדם מדבר רק אליו יתברך, שום מלאך המשחית ומלאך חבלה אינו יכול לעשותו דבר, כי על-ידי אמונה עוברים מעולם לעולם, עד שמגיע למקומו. וזה ברוחניות, אף אחד אינו יכול להזיקו, אם יתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, כי חוששים וזוחלים ממנו בכל העולמות, שהנה באה לשמים נשמה, שהיתה דבוקה בו יתברך, ושום דבר לא יכול היה לשברה, ומכל שכן בעולם הזה הגשמי והחמרי, המלא קלפות והעלמות, שמעלימים

ומסתירים את הקדוש-ברוך-הוא, ורואים רק טבע, מקרה ומזל, וחושבים שאמות העולם שולטים עלינו, אזי כשאדם מתחזק באמונה פשוטה בו יתברך - עובר על הכל, והוא תמיד שמח, וזה מביאו להיות "איש מצליח", כי הדבקות באין סוף ברוך הוא מכניסה באדם שמחה. ובאמת, כשאדם מאמין בבורא יתברך שמו, ומדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, אז מרגיש תמיד, שהוא מסבב עם אלקות, כמו דירה ובית. לכן אומרים חכמינו הקדושים (ירושלמי מועד קטן, פרק ב', הלכה ד'): שמחה לאדם בשעה שדר בתוך שלו; מתי אדם מבהל ומבלבל? כשאינו לו בית, והוא מחסר דיור, אזי מסכן, אין לו להיכן לברח ולהתחבא בקר ובגשם, הוא נותר בחוץ. לא-כן כשאדם חזק באמונה בהקדוש-ברוך-הוא, ויודע שמלא כל הארץ כבודו, ומרגיל עצמו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא - יש לו בית. כמו שאמרו חכמינו הקדושים על שמואל הנביא (ברכות י:): בכל מקום שהלך - ביתו עמו. כשאדם חזק באמונה בהקדוש-ברוך-הוא, ומדבר אליו יתברך, הוא תמיד מחסן מהרוחות רעות, כי יש לו למי לפנות, והוא "איש מצליח".

לזאת, בני ובנותי היקרים! באו נקבל על עצמנו על מלכות שמים, נחדיר בעצמנו אמונה פשוטה בו יתברך, ונתגבר על כל העובר עלינו, ונספר לו יתברך כל צרכינו, אשר אין שמחה

איש מצליח

יא

גדולה מזו. ולכן אומרים חכמינו הקדושים (שוחר טוב תהלים ק'): בשעה שאתה עומד ומתפלל – יהא לבך שמח, שנאמר (תהלים ק, ב): "עבדו את ה' בשמחה", וכן אמרו (ילקוט תהלים תרכג): בשעה שאדם עומד בתפלה, יהא שמח שעובד לאלוה שאין כמותו בעולם; כי אין עוד שמחה כשמחת האמונה ושמחת התפלה, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב כשאדם מתפלל בשמחה, עד כדי כך, שרבנו ז"ל אומר (ספר-המדות, אות תפלה, סימן ע'): על-ידי שמחה, תבוא תפלתך בהיכל-המלך; כי כשאדם שמח שהוא מתפלל להקדוש-ברוך-הוא, תפלתו נכנסת בהיכל מלך המלכים הקדוש-ברוך-הוא. וכן אומר רבנו ז"ל (ספר המדות, אות תפלה, סימן פא), תפלה שהיא בשמחה, היא ערבה ומתוקה להשם יתברך; לזאת, בני ובנותי היקרים! באו נשוב בתשובה שלמה! באו נדבר אל הקדוש-ברוך-הוא! שזה עקר התשובה. כמו שאומר הנביא (הושע יד, ב): "שובה ישראל עד הוי"ה אלקיך כי כשלת בעונך", ואומרים על זה חכמינו הקדושים (פסיקתא דרב כהנא כה): "שובה ישראל" – אפלו כפרת בעקר, אדם עומד בשוק, ומחרף ומגדף כלפי מעלה, אומר הקדוש-ברוך-הוא: עשה תשובה ביני לבינך ואני מקבלך. אדם, רחמנא לישזבן, הגיע לירידה כזו, שהוא מחרף ומגדף כלפי מעלה, הוא קרין בכלי התקשרת, והוא חוטא ומכשיל את הרבים, מדבר פתוח נגד הקדוש-ברוך-הוא, אשר אין עון

חמור יותר מזה, שמשגיג את הקדוש-ברוך-הוא, בר מינן, על בניו, עם כל זאת אומר לו הקדוש-ברוך-הוא: אם אתה עושה תשובה - אני מקבלך. אבל איך חוזרים בתשובה? ממשיך הנביא ואומר: "קחו עמכם דברים, ושובו אל הוי"ה, אמרו אליו קח טוב וגו' ונשלמה פרים שפתינו", אומרים על זה חכמינו הקדושים (שמות רבה, פרשה לח, סימן ד'): איני מבקש מכם אלא דברים; הקדוש-ברוך-הוא רוצה רק דבורים שנדבר אליו. כמו שאומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ד'), אשר האור אין סוף ברוך הוא תמיד מאיר לאדם. אבל למה האדם סובל כל-כך הרבה סבל, עד שישנם ההולכים ממרמרים, שבורים ורצוצים, כי העוונות שאדם חוטא, בר מינן, נחקקים בתוך העצמות, ונתקיים אצלו (תהלים לד, כב): "תמותת רשע - רעה", הרשעות שאדם עשה, זה ממתו. ולכן אומרים חכמינו הקדושים (ברכות יח:): רשעים בחייהם קרויים מתים. כי נעתקו לגמרי ממנו יתברך. ובזה שאדם מתודה להקדוש-ברוך-הוא, ומספר לפניו כל אשר עשה, ומקבל עת עצמו מהיום והלאה לחזר בתשובה שלמה, הקדוש-ברוך-הוא מוחל לו על כל עוונותיו. ולכן עקר התשובה זה: ודוי דברים, שאדם צריך להתודות לפניו יתברך. ואומרים חכמינו הקדושים (תורת כהנים בחקתי כו), שמיד שהם מתודים על עונותיהם, מיד אני חוזר ומרחם עליהם; הקדוש-ברוך-הוא רק רוצה שנתודה ונאמר לו: כך וכך עשינו, ואנו

מתחרטים, ומתחיים והלצה לא נשוב לאולתנו. והודוי מוריד ממנו את העצבות והדפאון. וממשיך הנביא ואומר (הושע יד, ד): "אשור לא יושיענו, על סוס לא נרכב, ולא נאמר עוד אלהינו למעשה ידיו"; אנו רואים, כשאדם רחוק מהקדוש-ברוך-הוא הוא חושב שהגויים יעזרו לנו, או הסוסים או כלי הנשק - יש בכחם להצילנו. ואומר הנביא: "אשור לא יושיענו" וכו', אדם צריך להגיע לבטול אל האין סוף כזה, עד ששום דבר בעולם לא יוכל לשברו.

לזאת, בני ובנותי היקרים! אם אתם רוצים באמת להצליח בחיים, ואם רצונכם לעשות התחלה חדשה, ולחזור בתשובה שלמה, שיתגלה אליכם הקדוש-ברוך-הוא עד שתוכלו לדבר אליו, ראו לקבל על עצמכם אמונה פשוטה בו יתברך. ואין זה בא בנקל. ואומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן מ'): איך זוכים להגיע לאמונה ברורה ומזככת? על-ידי שאדם מרגיל עצמו לדבר תמיד רק מהקדוש-ברוך-הוא. וכמו שכתוב (תהלים פט, ב): "אודיע אמונתך בפי", אדם צריך להשמר מאד מאד לא לדבר דבורים של כפירות ואפיקרסות, שזה מה שגורם לו לכל הירידות והנפילות שנופל בהן. וזה מה שעושים היום הערב-רב עם כל התקשרות, יום ולילה נובחים ככלבים נגד הקדוש-ברוך-הוא ונגד כל הקדוש-לעם ישראל, ומתלוצצים מיהודים שומרי

תורה ומצוות, בר מינן. לכן החוב מנח עלינו לגלות ולפרסם לכלם את הקדוש-ברוך-הוא, שאנו מאמינים רק בהקדוש-ברוך-הוא, ושבים בתשובה שלמה רק אליו יתברך, ואיננו תלויים בשום אדם. עם ישראל הוא עם רק על-ידי התורה. ולכן אנו מצוים לשמע רק בקול חקי התורה, ואפלו שזה עולה לנו במסירות נפש, אנו מוכנים למסר נפשנו בעבורה. אלפים שנה אנו נהרגים, נשרפים נחנקים בכל מיני מיתות משנות, העקר לא לעזב את הקדוש-ברוך-הוא, לא לאכל טרפות ונבלות, וגם עתה אנו מוכנים למסר נפשנו בשביל הקדוש-ברוך-הוא, ולשמע בחקי התורה.

ג.

**כל מי שתמיד שמח, זוכה להפלל עם נשמות ישראל
ביחד, ולהיות בשלום עם כל אחד**

בני ובנותי היקרים! עליכם לזכור, אשר כל מי שתמיד שמח, על-ידי-זה זוכה להפלל עם נשמות ישראל, והוא אוהב את כל בר ישראל. וזו הגאולה – אם נזכה להתאחד יחד, לעזר אחד לשני, להשלים זה עם זה, בזה נגאל ונצליח, ואמות העולם לא יוכלו לנו בשום פנים ואפן. מה אנו רואים היום? רחמנא לצלן, אחד שונא את השני שנאת חנם, אשר בעבור זה נחרב בית-

המקדש, ועל-כן יש לנו בכל שנה שלשה שבועות של ימי אבל, הנקראים: ימי בין המצרים, שהם עשרים ואחד יום, כנגד שם אהי"ה, שהשם הזה גואלנו ממצרים, כמו שכתוב (שמות ג, יד): "אהיה אשר אהיה". דיקא בימים אלו שאנו מתאבלים על חרבן בית-המקדש, ומצטערים על צרות ישראל ההולכים בגולה מזה אלפים שנה, דיקא בהם אם נקבל על עצמנו מצות עשה של "ואהבת לרעך כמוך", אהבת הזולת, נשרף מאתנו את הגזענות הארורה, נראה מה לפנינו, שעושים הפרש בין אשכנזי לספרדי, נפקח עינינו ונראה איזו רשעות שורה בינינו, ונעקר מאתנו את השטנה והקנאה, אזי נהיה כלים לקבל בהם אור אין סוף, ונזכה לגאולה, ולא נצטרף עוד לימי בין המצרים. כי מדוע חרב הבית? מחמת שנאת חנם, ועדין מרקד בינן (יומא ט:); שיש בינינו גזענות, אין שלום, עושים איפה ואיפה בין נשמות ישראל, עושים הבדל בין דם לדם, רחמנא לצלן, להיכן הגענו?! הרי כלנו בני אברהם, יצחק ויעקב. ולכן אם אנו מרחמים זה על זה, אנו מגלים שאנו מזרע אברהם אבינו, כמאמרם ז"ל (ביצה לב:): כל מי שמרחם על הבריות, בידוע שהוא מזרע אברהם אבינו, וכל מי שאינו מרחם על הבריות, בידוע שאינו מזרעו של אברהם אבינו; אם יהודים מוסרים נפשם בעבור זולתם, צריכים לידע שהם יהודים, כשרים, יהודים מאמינים בני מאמינים, אף פעם לא התבוללו, אבל אם אנו רואים שיש אנשים רשעים, ארורים,

רק רוצים את הרע של הזולת, תכף-ומיד צריכים להבין שמשהו חסר פה, ואלו הנשמות מסכנות, התבוללו בין הגויים, ואינם יהודים, ואף שנולדו להורים יהודים, אבל מעשיהם מוכיחים שאינם מזרע ישראל. כי אם אין צדק, אין שויון בין יהודים, ועושים איפה ואיפה, צריכים לידע, שאלו אינם יהודים. וכמו שאיננו יכולים לבא בטענות אל הגויים, שמתעללים ביהודים, כך אין יכולים לבוא בטענות לערב-רב שמתעללים ביהודים, כי אינם מזרע ישראל, אינם שומעים לחכמי התורה, אשר אצלנו כל מה שאומרים הצדיקים, זה דבר הקדוש-ברוך-הוא. לזאת, באו נשלים זה עם זה! באו נמסר נפשנו אחד בעבור זולתו, כי רק בזה תלויה הגאולה. כי כל זמן שיש בינינו שנאה, עלינו לידע, שאנו בגלות גדולה מאד. אנו רואים שרצים ומתרוצצים לעשות שלום עם הגויים, אשר אף פעם לא ישלימו אתנו כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ספרי בהעלתך ט, י): אמר רבי שמעון בר יוחאי: הלכה היא בידוע, שעשו שונא ליעקב; בני עשו מתעללים בנו אלפים שנה, בני ישמעאל מתעללים בנו אף שנה, ועתה ישלימו אתנו?! למה?! כי פרחח זה אומר כך, או גוי טמא מכריחו וכו'?! הלא אמות העולם רוצים להשליך את בלנו לים, לא תקום צרה פעמים; ולמה לנו להתחנף לגויים, בשעה שבלבם למחקנו מעל פני האדמה?! יותר טוב לנו למסר נפשנו להשלים בינינו בתוך עם ישראל.

מה אנו רואים? שכל כח הסמ"ך-מ"ם 'הפרד ומשול', מתוך תוכנו, מבינינו יש רשעים ארורים, שזורעים שנאה, מסיתים ומדיחים זה נגד זה. ויש אנשים המתפרנסים מזה, כי כל הסטרא אחרא והקלפות נהנים כשיש שנאה בין יהודי ליהודי. ולכן עליכם לזכר, בני ובנותי היקרים! אם יש אחד המסית ומדיח במושבה תושבי המקום, הוא הסמ"ך-מ"ם בעצמו, אם יש באיזה כפר איזה שרץ המסית ומדיח, צריכים לידע שהוא גנב ומשחת, ורוצה להעלים שחיתותו, על-כן מעלה עשן בעיניו, שלא יוכחו בכל העולות שעושה, אם רואים בעיר, שמסיתים ומדיחים זה נגד זה, צריכים לידע שזו הטמאה. עם ישראל הם בני הקדוש-ברוך-הוא, כמו שכתוב (דברים ד, א): "בנים אתם להוי"ה אלקיכם", כלנו אחים, וכמו שאחים צריכים לגור יחד באהבה, ואז עושים נחת לאבא. כמו-כן ויותר מכך, אם עם ישראל שהם אחים, יגורו ביחד באהבה ובאחדות, יגרמו נחת-רוח לאבינו שבשמים. ולכן אנו מכרחים עכשו להשלים זה עם זה, ותכף-ומיד כשאנו רואים שאחד מסית נגד הזולת, צריכים לידע שזה טמא מטמא, וצריכים לברח ממנו, כי הוא הפך הקדשה. זה רק שלום. ואומרים חכמינו הקדושים (שבת י:): שמו של הקדוש-ברוך-הוא שלום: ולכן כשיש שלום בין נשמות ישראל, על-ידי-זה ממשיכים על עצמנו את הקדוש-ברוך-הוא. וכן אומרים חכמינו הקדושים (עקצין, פרק ג): לא

מצא הקדוש-ברוך-הוא כלי מחזיק ברכה לישראל, אלא שלום; הבה נחדל מההסתות הפרועות, נחדל מהגזענות הארורה, הבה לא נשטח זה בזה, הגה הילדים שלנו בורחים לנו ואיננו עושים דבר, אנו אדישים, הילדים יוצאים לתרבות רעה, בורחים למזרח הרחוק, למערב הפרוע, נוטלים סמים, מתבוללים בין הגויים, ומה אנו עושים?! פיצד נוכל לילך לישן, בשעה שאנו יודעים שמיליון וחצי ילדים בארצנו הקדושה אינם יודעים מה זה "שמע ישראל הוי"ה אלקינו הוי"ה אחד"?! איך אנו יכולים להיות אדישים?! ומכל שכן, פיצד אנו יכולים להיות גזעניים, שאת אלו הילדים כן להכניס, ואת האחרים לא?! עלינו לבנות תלמודי תורה ובתי ספר שלומדים שם אמונה ותורה וקיום המצוות, ולהכניס שם את כל הילדים ישראל, כי כלנו בנים להקדוש-ברוך-הוא, ועלינו למסר נפשנו בעבור חנוך ילדינו.

ולכן, בני ובנותי היקרים! אם רצונכם להצליח בחיים, אם רצונכם לראות נחת מילדיכם, אם רצונכם לראות שבניכם יהיו "איש מצליח", הכניסו אותם לתלמודי תורה, שלומדים שם תורה ואמונה וקיום המצוות, הכניסו את בנותיכן בבתי-ספר שלומדים שם אמונה ויראת שמים, ואז תראו אילו בנות צנועות תהיינה לכם. איזו משפחה חמה תהיה לכם, ילדים המתחנכים על-פי דרך התורה, איזה דרך ארץ יש להם! יודעים מי הם

הוריהם, ומכבדים ומיקרים אותם. ואיזה שלום ואהבה יש כש'לומדים תורה; ולכן אומרים חכמינו הקדושים (ברכות סד.): תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם; זה כל הלמוד שהצדיק האמת מלמדנו. ולכן אשרי האדם המקרב לצדיק האמת, וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ז'), שעצות הצדיק הן עצות של עולם הבא, כי הוא גר יותר בעולם הבא מבעולם הזה, לא-כן עצות הרשעים הן עצות העולם הזה, שמרמים אתכם ומשטים בכם. ולכן תשמרו מאד משקרנים ורמאים, וברגע שאחד מבקש מכם כספכם, תדעו שהכל שקר. כי כל התקונים – אם תלויים בכסף, תדעו שאינם מן התורה. ולכן כל מי שמוכר עצמו ואומר שהוא בעל מקבל או בעל מדרגה, ברגע שמבקש מכם כסף בעבור תקונו, הוא שקרן ועובד עליכם. אמת התורה חיבה אותנו לתן צדקה, צדקה היא אשר עוזרת לשלום. כי מהי צדקה? בא עני שאין לו, והוא ממרמר מאד, אז עוזרים לו, וזה סימן ליהודי, וזה מקרב את הגאולה. וכמאמר ז"ל (בבא בתרא י:): גדולה צדקה שמקרבת יום בן דוד וימות הגאולה. וכתוב בזהר (ח"א קד.): את מי שהקדוש-ברוך-הוא אוהב, שולח לו מתנה עני. וכתוב (ישעיה לב, יז): "והיה מעשה הצדקה שלום", אומר על זה הזהר חדש (רות): עני מסתובב ממרמר, ויש לו טענות על הקדוש-ברוך-הוא, עושה ריב עם הקדוש-ברוך-הוא – למה אני צריך לחזור על הפתחים, ואין לי במה להאכיל

את ילדי וכו'? ונעשה, אם-כן כביכול, ברגז עם הקדוש-ברוך-הוא, וכן ממרמר על בני אדם, ונעשה ברגז עליהם. וכשאדם נותן לו צדקה, הוא גורם שהעני משלים, כביכול, עם הקדוש-ברוך-הוא. ואם פן וכשיבא עני - עוזר להקדוש-ברוך-הוא, וזה הנסיון שהוא יתברך מנסה אותנו, ומביא לנו עני לפתח, וכזה שעוזרים לו - עוזרים לעצמנו. אבל אם, חס ושלום, שולחים את הבן או הבת לומר: אבא או אמא אינם בבית, גורמים שהאב והאם באמת לא יהיו בבית, חס ושלום. ולכן צריכים להרגיל את הילדים שיתנו צדקה, ויעזרו לזולת, ואפלו בדבר פעוט, אבל העקר לקבל את העני בסבר פנים יפות. כי מצות צדקה היא הגדולה ביותר, כשעוזרים לזולת, אין דבר גדול מזה. וזה אדם עושה מרצונו הטוב, שרוצה לעזור לזולת. ומה שנותנים לצדיקים פדיון נפש בעבור צדקה, צריכים לידע, שהצדיק הזה מחלק את הכסף הזה לצדקה לעניים מרודים. לזאת, בני ובנותי היקרים! באו נקבל על עצמנו אמונה פשוטה בו יתברך, ונחזר בתשובה שלמה, ונקים את המצוות, ונשמר שבת, ונאכל מאכלים כשרים עם הכשר של בית דין מפרסם ליראי ה', כי לדאבוננו, גם היום מכשילים את הרבים עם טרפות ונבלות, כאלו יש על זה הכשר, ועל-כן צריכים לבדק היטב מיהו המכשיר. ובזכות זה שנשמר עצמנו ממאכלות אסורים, נזכה לאמונה ברורה, ונהיה שמחים, ונאהב זה את זה, ונשלים זה

עם זה, וכזה נביא את הגאולה. ולכן אומרים חכמינו הקדושים (דברים רבה, פרשה ה', סימן יב): גדול השלום, שאין הקדוש-ברוך הוא מבשר את ישראל שיהיו נגאלים אלא בשלום; יעזר הקדוש-ברוך הוא שנזכה לראות במו עינינו גלוי שכינה ונגאל בגאולה אמתית ושלמה במהרה בימינו.

תם ונשלם, שבח לאל בורא עולם!

הקונטרס הבא יכול להיות לזכותך

תרומה שכולה קודש!

באפשרותך להקדיש את ההדפסה
הבאה להצלחה, לפרנסה, לעילוי נשמת,
למציאת זיווג ולכל בקשה לישועה

התקשרו: 04-6656666

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תְּקוּן הַכֶּלֶי

תְּקוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֻלְלֵיּוֹת הַחֻטָּאִים
וְהוּא פָּגַם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לִיצְלָן

וּמִסְגָּל מְאֹד גַּם לְפִרְנָסָה וְלִהְצַלְחָה בְּכֹל
הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמֵיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
אֲשֶׁרֵי מִי שִׂיאֵמָרָם בְּכֹל יוֹם

יְסֻדוֹ, תְּקִנּוּ, גְלוּ וְצוּהוּ לְפִרְסְמוֹ לְכֹל יִשְׂרָאֵל,
רְבִנּוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפוּן
בוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוּנְנוּ, מוֹרְנוּ וְרְבִנּוּ

רְבִי נַחֲמָן מְבָרְסְלָב, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ

הוֹבָא לְדְפוּס עַל-יְדֵי

חֲסִידֵי בְרִסְלָב

עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

תקון הפללי

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים
האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים
אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע
מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.
לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמרות
נריע לו: כי אל גדול יי ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי. לשם יחוד
קודשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר
ונעלם בשם כל ישראל:

טז * מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בך: ב אמרת ליי אדני
אתה טובתי בל עליך: ג לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי
בם: ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיף נספיהם מדם ובל אשא את
שמותם על שפתי: ה יי מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי: ו חבלים
נפלו לי בנעמים אף נחלת שפחה עלי: ז אברך את יי אשר יעצני אף
לילות יסרוני כליותי: ח שויתי יי לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט:
ט לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי ישכן לבטח: י כי לא תעזב
נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח חיים
שבע שמחות את פניך נעמות בימינך נצח:

לב * לדוד משכיל אשרי נשוי פשע כסוי חטאה: ב אשרי

תקון הפללי

כה

אדם לא יחשב יי לו עון ואין ברוחו רמיה: ג כי החרשתי בלו עצמי
בשאגתי כל היום: ד כי יומם ולילה תכבד עלי ידך נהפך לשדי
בתרבני קיץ סלה: ה חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי אמרתי אודה
עלי פשעי ליי ואתה נשאת עון חטאתי סלה: ו על זאת יתפלל כל
חסיד אליך לעת מצא רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו: ז אתה
סתר לי¹ מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה: ח אשכילך ואורך בדרך
זו תלך איעצה עליך עיני: ט אל תהיו כסוס כפרד אין הבין במתג
ורסן עדיו לבלום בל קרב אליך: י רבים מכאובים לרשע והבוטח
ביי חסד יסובבנו: יא שמחו ביי וגילו צדיקים והרנינו כל ישרי לב:

מא כ למנצח מזמור לדוד: ב אשרי משכיל אל דל ביום רעה
ימלטהו יי: ג יי ישמרהו ויחיהו ואשר בארץ ואל תתנהו בנפש
איביו: ד יי יסעדנו על ערש דוי כל משכבו הפכת בחליו: ה אני
אמרתי יי חנני רפאה נפשי כי חטאתי לך: ו אויבי יאמרו רע לי מתי
ימות ואבד שמו: ז ואם בא לראות שוא ידבר לבו יקבץ און לו יצא
לחוץ ידבר: ח יחד עלי יתלחשו כל שנאי עלי יחשבו רעה לי: ט דבר
בליעל יצוק בו ואשר שכב לא יוסיף לקום: י גם איש שלומי אשר
בטחתי בו אוכל לחמי הגדיל עלי עקב: יא ואתה יי חנני והקימני
ואשלמה להם: יב בזאת ידעתי כי חפצת בי כי לא יריע איבי עלי: יג
ואני בתמי תמכת בי ותציבני לפניה לעולם: יד ברוך יי אלהי ישראל
מהעולם ועד העולם אמן ואמן:

מב כ למנצח משכיל לבני קרח: ב כאיל תערג על אפיקי מים

1 אחר "אתה סתר לי" - צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

כַּן נִפְשֵׁי תַעֲרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים: ג צִמְאָה נִפְשֵׁי לְאֱלֹהִים לֹאֵל חַי מִתִּי
 אָבוֹא וְאֶרְאֶה פְּנֵי אֱלֹהִים: ד הֵיטָה לִי דְמַעְתִּי לְחֵם יוֹמָם וְלִילָה בְּאָמֶר
 אֵלַי כֹּל הַיּוֹם אֵימָה אֱלֹהֶיךָ: ה אֵלֶּה אֲזַכְּרָה וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי נִפְשֵׁי כִי
 אֶעֱבֹר בְּסֶךְ אֲדָדִם עַד בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן חוֹגֵג: ו מֵה
 תִּשְׁתַּחֲוִי נִפְשֵׁי וְתִהְיֶי עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדְנוּ יִשׁוּעוֹת
 פְּנֵי: ז אֱלוֹהֵי עָלַי נִפְשֵׁי תִשְׁתַּחֲוֶה עַל כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאַרְץ יִרְדֵּן וְחַרְמוֹנִים
 מִהַר מְצָעַר: ח תִּהְיוּ אֵל תִּהְיוּ קוֹרָא לְקוֹל צְנוּרִיךָ כֹּל מִשְׁבְּרִיךָ וְגִלְיָךָ
 עָלַי עֲבְרוּ: ט יוֹמָם יִצְוֶה יְיָ חֲסֵדוֹ וּבְלִילָה שִׁירוּ עִמִּי תִפְלֶה לֹאֵל חַיִּי:
 י אוֹמְרָה לֹאֵל סִלְעֵי לְמָה שְׂכַחְתָּנִי לְמָה קָדַר אֵלֶיךָ בְּלַחֲץ אוֹיֵב: יא
 בְּרִצָּח בַּעֲצָמוֹתַי חֲרַפּוֹנֵי צוֹרְרֵי בְּאֶמְרָם אֵלַי כֹּל הַיּוֹם אֵימָה אֱלֹהֶיךָ: יב
 מֵה תִשְׁתַּחֲוִי נִפְשֵׁי וּמֵה תִהְיֶי עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדְנוּ
 יִשׁוּעַת פְּנֵי וְאֵלֶיךָ:

נט * לִמְנַצַּח אֵל תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם בְּשִׁלַּח שְׂאוֹל וַיִּשְׁמְרוּ
 אֶת הַבַּיִת לְהַמִּיתוֹ: ב הַצִּילֵנִי מֵאֵיבֵי אֱלֹהֵי מִמְתְּקוֹמִי תִשְׁגְּבֵנִי: ג
 הַצִּילֵנִי מִפְּעָלֵי אֹן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד כִּי הִנֵּה אֶרְבּוּ לְנִפְשֵׁי
 יַגְרוּרוּ עָלַי עֲזִים לֹא פִשְׁעֵי וְלֹא חֲטָאתֵי יְיָ: ה בְּלֵי עוֹן יִרְצוּן וַיְכַוְּנוּ
 עוֹרָה לְקַרְאתִי וְרָאָה: ו וְאַתָּה יְיָ אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַקִּיְצָה
 לִפְקֹד כֹּל הַגּוֹיִם אֵל תַּחֲן כֹּל בְּגִדֵי אֹן סֵלָה: ז יִשׁוּבוּ לְעָרֵב יִהְמוּ
 כְּכֹלֵב וַיִּסּוּבְבוּ עִיר: ח הִנֵּה יִבְעֵעוֹן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי מִי
 שִׁמְעַ: ט וְאַתָּה יְיָ תִשְׁחַק לָמוֹ תִלְעַג לְכָל גּוֹיִם: י עֲזוּ אֵלֶיךָ אֲשַׁמְרָה
 כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגְּבֵי: יא אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יִקְדְּמוּנִי אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בְּשִׁרְרֵי: יב
 אֵל תִּהְרַגְם פֶּן יִשְׁכַּחוּ עִמִּי הַנִּיעְמוֹ בְּחִילְךָ וְהוֹרִידְמוּ מִגְּנָנוּ אֲדוֹנֵי: יג
 חֲטָאת פִּימוֹ דְּבַר שְׁפָתֵימוֹ וַיִּלְכְּדוּ בְּגֵאוֹנָם וּמֵאֲלֶה וּמִכְפָּח יִסְפְּרוּ: יד

תקון הפללי

כז

כֹּלָה בַחֲמָה כֹּלָה וְאִינְמוּ וַיִּדְעוּ כִּי אֱלֹהִים מִשַׁל בִּיעֲקֹב לֹא־פָסִי הָאָרֶץ
סָלָה: טו וַיִּשׁוּבוּ לְעָרֹב יִהְמוּ כַכָּלֹב וִיסוּכְבוּ עִיר: טז הִמָּה יִנְיַעוֹן לֹא־כָל
אִם לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיִנוּ: יז וְאֲנִי אֲשִׁיר עֲזָךְ וְאַרְנָן לִבְקָר חֲסֻדְךָ כִּי הִיִּית
מִשְׁגָּב לִי וּמָנוֹס בְּיוֹם צָר לִי: יח עֲזִי אֲלִיךְ אֲזַמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי
אֱלֹהֵי חֲסָדִי:

עז א לְמַנְצַח עַל יְדוּתוֹן לְאֶסֶף מִזְמוֹר: ב קוֹלִי אֶל אֱלֹהִים
וְאַצְעֻקָה קוֹלִי אֶל אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: ג בְּיוֹם צָרָתִי אֲדַנִּי דְרִשְׁתִּי יָדִי
לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג מֵאַנְהָ הַנְּחָם נַפְשִׁי: ד אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים וְאֶהְמִיָּה
אֲשִׁיחָה וְתִתְעַטֵּף רוּחִי סָלָה: ה אַחֲזֹת שְׁמֵרוֹת עֵינַי נִפְעַמְתִּי וְלֹא
אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם שְׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה נִגְיַנְתִּי בְלִילָה
עִם לְבָבִי אֲשִׁיחָה וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי: ח הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדַנִּי וְלֹא יִסְיָף
לְרִצּוֹת עוֹד: ט הָאֶפֶס לְנֹצַח חֲסֻדוֹ גָּמַר אִמְרָ לְדָר וְדָר: י הִשְׁכַּח חַנּוּת
אֵל אִם קִפֵּץ בְּאֵף רַחֲמָיו סָלָה: יא וְאִמַר חִלּוֹתִי הִיא שְׁנוֹת יָמַי עֲלִיוֹן:
יב אֲזַכּוֹר מַעַלְלֵי יְהוָה כִּי אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם פְּלֹאָךְ: יג וְהִגִּיתִי בְכָל פְּעֻלָּךְ
וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: יד אֱלֹהִים בְּקִדְשׁ דְּרָכְךָ מִי אֵל גְּדוֹל כְּאֱלֹהִים:
טו אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פְלֹא הוֹדַעְתָּ בְעַמִּים עֲזָךְ: טז גְּאֻלַּת בְּרוּעַ עֲמָךְ
בְּנֵי יַעֲקֹב וַיִּוֹסֶף סָלָה: יז רְאוּךָ מִיִּם אֱלֹהִים רְאוּךָ מִיִּם יִחִילוּ אֵף יִרְגְּזוּ
תַהֲמוֹת: יח זָרְמוּ מִיִּם עֲבוֹת קוֹל נִתְּנוּ שְׁחָקִים אֵף חֲצֻצֶיךָ יִתְהַלְכוּ: יט
קוֹל רַעֲמָךְ בְּגִלְגַל הָאִירוֹ בְּרָקִים תִּבַּל רְגֵזָה וְתַרְעַשׂ הָאָרֶץ: כ בָּיִם
דְּרָכְךָ וּשְׁבִילְךָ בְּמִים רַבִּים וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נִדְעוּ: כא נַחִיתָ כִּצְאָן עַמָּךְ
בְּיַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

צ * תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר
 ודר: ב בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד עולם אתה
 אל: ג תשב אנוש עד דכא ותאמר שובו בני אדם: ד כי אלף שנים
 בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה: ה זרמתם שנה
 יהיו בבקר כחציר יחלף: ו בבקר יציץ וחלף לערב ימולל ויבש:
 ז כי כלינו באפך ובחמתך נבהלנו: ח שתה עונותינו לנגדך עלמנו
 למאור פניך: ט כי כל ימינו פנו בעברתך כלינו שנינו כמו הגה: י
 ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם
 עמל ואון כי גז חיש ונעפה: יא מי יודע עז אפך וכיראתך עברתך: יב
 למנות ימינו כן הודע ונבא לבב חכמה: יג שובה יי עד מתי והנחם
 על עבדיך: יד שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו: טו
 שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה: טז יראה אל עבדיך פעלך
 והדרך על בניהם: יז יהי נעם אדוני אלהינו עלינו ומעשה ידינו
 כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

קה * הודו ליי קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו: ב שירו
 לו זמרו לו שיחו בכל נפלאותיו: ג התהללו בשם קדשו ישמח לב
 מבקשי יי: ד דרשו יי ועזו בקשו פניו תמיד: ה זכרו נפלאותיו אשר
 עשה מפתיו ומשפטי פיו: ו זרע אברהם עבדו בני יעקב בחיריו: ז
 הוא יי אלהינו בכל הארץ משפטיו: ח זכר לעולם בריתו דבר צוה
 לאלף דור: ט אשר כרת את אברהם ושבועתו לישחק: י ויעמידה
 ליעקב לחק לישראל ברית עולם: יא לאמר לה אתן את ארץ כנען
 חבל נחלתכם: יב בהיותם מתי מספר כמעט וגרים בה: יג ויתהלכו

תקון הפללי

כט

מגוי אל גוי מממלכה אל עם אחר: יד לא הניח אדם לעשקם ויוכח עליהם מלכים: טו אל תגעו במשיחי ולנביאי אל תרעו: טז ויקרא רעב על הארץ כל מטה לחם שבר: יז שלח לפניהם איש לעבד נמכר יוסף: יח ענו בכבל רגלו ברזל באה נפשו: יט עד עת בא דברו אמרת יי צרפתהו: כ שלח מלך ויתירהו משל עמים ויפתחהו: כא שמו אדון לביתו ומשל בכל קנינו: כב לאסר שריו בנפשו וזקניו יחכם: כג ויבא ישראל מצרים ויעקב גר בארץ חם: כד ויפר את עמו מאד ויעצמהו מצריו: כה הפך לבם לשנא עמו להתנכל בעבדיו: כו שלח משה עבדו אהרן אשר בחר בו: כז שמו כם דברי אתותיו ומפתים בארץ חם: כח שלח חשף ויחשף ולא מרו את דברו: כט הפך את מימיהם לדם וימת את דגתם: ל שרץ ארצם צפרדעים בחדרי מלכיהם: לא אמר ויבא ערב כנים בכל גבולם: לב נתן גשמייהם ברד אש להבות בארצם: לג ויך גפנם ותאנתם וישבר עץ גבולם: לד אמר ויבא ארבה וילק ואין מספר: לה ויאכל כל עשב בארצם ויאכל פרי אדמתם: לו ויך כל בכור בארצם ראשית לכל אונם: לז ויוציאם בכסף וזהב ואין בשבטיו כושל: לח שמח מצרים בצאתם כי נפל פחדם עליהם: לט פרש ענן למסך ואש להאיר לילה: מ שאל ויבא שלו ולחם שמים ישיביעם: מא פתח צור ויזובו מים הלכו בציות נהר: מב כי זכר את דבר קדשו את אברהם עבדו: מג ויוצא עמו בששון ברנה את בחיריו: מד ויתן להם ארצות גוים ועמל לאמים יירשו: מה בעבור ישמרו חקיו ותורתיו ינצרו הללויה:

קלז א על נהרות בכל שם ישכנו גם בכינו בזכרנו את ציון:
ב על ערבים בתוכה תלינו כנרותינו: ג כי שם שאלונו שובינו דברי

הקונטרס הקדוש הזה נדפס לזכות

לאה בת אלישבע

זיווג הגון

ניסים חיים בן אלישבע

זיווג הגון

יששכר בן ענת

זיווג הגון

אלעד משה בן ציפורה

זיווג הגון

יעקב רחמיאל בן ברנה

רפואה שלמה

שמואל בן פריחה

רפואה שלמה

גילה בת שושנה

רפואה שלימה

דוד בן אילנה

כל הישועות

ציפורה בת פריחה

כל הישועות

ספיר בת ציפורה

זיווג הגון

קרן הדפסה "היכל הקודש" - תרומה שכולה קודש!

התקשר להקדיש לזכותך או לזכותך יקירך: 04-6656666

הקונטרס הקדוש
הזה בדפס
לעילוי נשמת
לאה הלן בת אסתר

כ"ב תמוז

ת.נ.צ.ב.ה

קרן הדפסה "היכל הקודש" - תרומה שכולה קודש!
התקשר להקדיש לזכותך או לזכותך יקירך: 04-6656666

שיר ותוללנו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איך נשיר את שיר יי
 על אדמת נכר: ה אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני: ו תדבק לשוני
 לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי: ז
 זכר יי לבני אדום את יום ירושלים האמרים ערו ערו עד היסוד בָּה: ח
 בת בבל השדודה אשרי שישלם לך את גמולך שגמלת לנו: ט אשרי
 שיאחז ונפיץ את עלליך אל הסלע:

קנ א הללו יה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו: ב הללוהו
 בגבורתיו הללוהו כרב גדלו: ג הללוהו בתקע שופר הללוהו בנגבל
 וכנור: ד הללוהו בתוף ומחול הללוהו במנים ועוגב: ה הללוהו
 בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה: ו כל הנשמה תהלל יה
 הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב ישמח
 ישראל: ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם
 יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו:

הבטיח כ"ק מוהרא"ש זצוק"ל בפה מלא:

**"את הקמיע הזה קיבלתי במתנה
מהשם יתברך ומי שישא אותו
יהיה שמור מכל דבר רע"**

"היות שהמצב בארץ ישראל מאד מתוח כי בני ישמעאל ובני עשיו רוצים להכחידנו ילא תקום צרה פעמיים' בזאת הקב"ה נתן לי מתנה - קמיע, שכל מי שיהיה לו את הקמיע הזה ויחזיק את הקמיע, שיתלה עליו את הקמיע, אני מבטיח לו שלא ינוק ולא יקרה לו שום דבר, בהבטחה מוחלטת וברורה, מי שיהיה לו את הקמיע הזה הקב"ה ישפיע עליו שפע ברכה והצלחה ושמידה גדולה מאד"

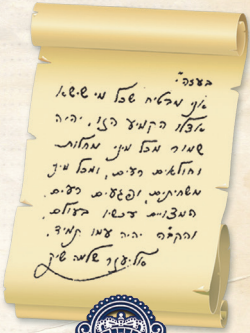
מתוך וידאו מצולם של כ"ק מוהרא"ש זצוק"ל על הקמיע הקדוש, ניתן לצפייה באתר ברסלב סיטי" בכתובת:
www.breslevcity.co.il הקמיע"

**המקור
זהו
מדויקים**

**להזמנת הקמיע
התקשרו עכשיו**

**04-6721909
04-6656666**

מי לא צריך ישועה!?!

ההבטחה הקדושה של מוהרא"ש הקדוש זיע"א
על הדפסת חלק בספר "אשר בנחל"

"אני מבטיח שכל מי שידפיס חלק אחד
"אשר בנחל"

יראה ניסים נגלים שיעשה עימו הקב"ה!
וכל חולה רח"ל שיקבל על עצמו כרך "אשר בנחל"

יתרפא

וכל מי שצריך ישועה יקבל על עצמו
להדפיס חלק "אשר בנחל"
יראה ישועה"

(מתוך "אשר בנחל" קלח, לז, רטב)

ועכשיו בפורמט מיוחד לרפואת עם ישראל
הצטרפו למי שכבר זכה!

התקשרו: 04-6656666